

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202690
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119202690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 8, XXX XX H., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Tomkom, so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, proti žalovanému E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Marošom Džukom, so sídlom Kalinčiakova 871/6, 094 01 Vranov nad Topľou, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29C/6/2019-78 zo dňa 11.11.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu zamietá.
II. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%“.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, súdu doručenu súdu 07.02.2019, domáhal určenia vlastníckeho práva k bytu číslo 4, na 1. poschodí bytového domu, súp. č. XXXX, postaveného na parcele číslo XXXX, zapísaného na LV č. XXXX kat. úz. H., k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti XX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXX ako aj k spoluvlastníckemu podielu XX/XXXX k parcele číslo XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. H. v podiele X/X. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 06.11.2002 uzavreli dedičia D.. D. E. a jeho synovia E., E. a E. E. dohodu dedičov týkajúcu sa predmetnej nehnuteľnosti. S nebohým D.. E. uzavrel zmluvu, na základe ktorej mu vyplatil za nehnuteľnosti sumu 800.000 Sk, avšak k formálnemu uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo z dôvodu úmrtia D.. D. E. v roku 2003. Následne s jeho synmi 07.01.2009 uzavrel kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli tie isté nehnuteľnosti. Podiel od E. E. získal tak, že za neho vyplatil dlžobu v exekúcií, avšak doposiaľ nepodal návrh na vklad predmetnej kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností. Konštatoval, že žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa žalovaného sa žalobca žalobou domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom v žalobe označených nehnuteľností napriek tomu, že výlučným vlastníkom nikdy nebol; poukázal na ust. § 133 ods. 2 a § 47 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie na základe skutkových tvrdení žalobcu a popretí skutkových tvrdení žalovaného a označených dôkazov zistil, že žalobca je v katastri nehnuteľností zapísaným podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, určenia vlastníctva ku ktorým sa žalobou domáhal, v podiele 1/8 a žalovaný v podiele X/X. Žalovaný spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam nadobudol na základe zmlúv

o prevode spoluvlastníckeho podielu k bytu uzatvorených dňa 04.11.2015 pod V XXXX/XXXX a zo dňa 02.03.2016 pod V XXX/XXXX.

Žalobca, ako kupujúci, uzavrel dňa 07.01.2009 s predávajúcimi E. a E. E. kúpnu zmluvu; predmetom kúpy boli nehnuteľnosti, určenie vlastníctva ku ktorým bolo predmetom žaloby v rozsahu spoluvlastníckych podielov k predmetným nehnuteľnostiam predávajúcich. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 800.000 Sk. Žalobca ako kupujúci nikdy podľa vlastného tvrdenia nepodal návrh na vklad tejto zmluvy do katastra nehnuteľností. Predávajúci nadobudli spoluvlastnícke podiely k predávaným nehnuteľnostiam titulom dedenia po D.. D. E. a E. E. pričom D.. D. E. v zmysle potvrdenia zo 07.10.2002 prevzal od žalobcu sumu 800.000 Sk ako kúpnu cenu bytu.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu mal súd prvej inštancie za to, že žaloba dôvodnou nebola, pokiaľ sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom v žalobe uvedených nehnuteľností, poukázal na to, že na LV č. XXXX, kat. úz. H., je už vedený ako podielový spoluvlastník nehnuteľností v podiele X/X na základe kúpnej zmluvy V XXXX/XXXX. Nemá preto naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva v rozsahu v akom už je v katastri ako podielový spoluvlastník zapísaný. Pokiaľ sa žalobca domáhal určenia vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo 07.01.2009, mal za to, že predmetná kúpna zmluva stratila obligačné účinky jej nepredložením na rozhodnutie o povolení vkladu podľa § 47 Občianskeho zákonníka najneskôr do 07.01.2012, žalobca teda nenadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

Súd prvej inštancie uviedol, že ust. § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. zákonnú odkladaciu podmienku. Zákonná odkladacia podmienka spája právne následky so skutočnosťou závislou od vôle príslušného orgánu, t.j. od rozhodnutia. Zmluvné strany nemôžu vylúčiť aplikáciu ustanovenia § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo ide o kogentné ustanovenie. V 2. odseku tohto zákonného ustanovenia je upravená domnienka odstúpenia od zmluvy, na ktorej účinnosť sa vyžaduje rozhodnutie príslušného orgánu, pričom ide o nevyvrátiteľnú domnienku. Hoci prejav vôle o odstúpení je jednostranným prejavom vôle, uvedená domnienka je domnienkou obojstranného odstúpenia od zmluvy. Uplynutím trojročnej lehoty počítanej od uzavretia zmluvy platí, že účastníci od zmluvy odstúpili a týmto okamihom stratí zmluva zároveň aj platnosť; uvedenému zodpovedá aj aktuálna rozhodovacia prax všeobecných súdov Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky v zmysle rozhodnutí, na ktoré poukázal.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ust. § 47 Občianskeho zákonníka a na ust. § 5 ods. 1 a § 28 katastrálneho zákona.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca tvrdiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne vyložil právnu normu. Ustanovenie § 47 Občianskeho zákonníka má dva odseky. Súd prvej inštancie ich vykladal samostatne, čo nie je správne ani v súlade s aplikačnou praxou Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý v Bulletinu 1/2012 v odpovedi na otázku ako má postupovať správa katastra ak sa návrh na vklad podá po uplynutí troch rokov od uzatvorenia zmluvy uviedol, že aj po uplynutí 3-ročnej lehoty od podpísania zmluvy je zmluva stále platná a nie je dôvod na nepovolenie vkladu len preto, že bol návrh podaný po troch rokoch od uzavretia zmluvy.

Žalobca v odvolaní poukázal aj na ust. § 134 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobou sa domáhal určenia vlastníctva, v posudzovanom prípade je možné dôvodne sa domnievať, že boli splnené všetky predpoklady pre vydržanie nehnuteľností, keďže tieto sú spôsobilým predmetom vydržania a oprávnené sa mohol domnievať, že sú v jeho vlastníctve, keďže s nimi nakladal ako so svojim majetkom po dobu viac ako 10 rokov. Súd žalobu zamietol predčasne bez vykonania dokazovania a posúdenia všetkých okolností prípadu. Žalovaný vlastníctvo k nehnuteľnosti nadobudol z preukázateľne protiprávneho konania jeho právnych predchodcov, išlo o opakovaný predaj podielov, ku ktorému došlo preukázateľne nedobromyseľne, žalovaný porušil jeho predkupné právo. Táto skutočnosť bola súdu známa z pripojeného spisu, on za byť riadne zaplatil, vlastníctvo nemohol nadobudnúť pre úmrtie právneho predchodcu predávajúcich, ich otca. Po skončení dedičského konania s predávajúcimi spísal kúpnu zmluvu, následne predávajúci previedli svoje podiely na žalovaného, ktorý ich nadobudol za viac ako polovičnú cenu bez toho, aby mu ich ako spoluvlastníkovi ponúkol. Podľa žalobcu súd prvej inštancie rozhodol v prospech žalovaného bez riadneho prieskumu posúdenia všetkých okolností, nesprávne aplikoval právnu normu, právo vykladal prísne, formálne, bez toho aby vo veci spravodlivo rozhodol. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviazže

žalobcov (zrejme žalovaného - pozn. odv. súdu) k náhrade trov konania na súde prvej inštancie ako aj na odvolacom súde.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Nie je daný žiaden z dôvodov odvolania. Za okolností, keď žalobca disponuje zmluvou o prevode vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, avšak k tejto nebol nikdy zo strany žiadneho z účastníkov zmluvného vzťahu podaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, nemohol sa žalobca úspešne domáhať určenia, že je vlastníkom niečoho, čoho sa v zmysle platných všeobecne záväzných právnych predpisov nikdy nestal. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že boli splnené predpoklady pre vydržanie nehnuteľností, mal za to, že s týmto nie je možné súhlasiť nakoľko neuplynula 10-ročná vydržacia doba, nie je možné hovoriť ani o dobromyseľnosti jeho držby, keďže žalobca si bol zjavne vedomý toho, že po celú dobu disponuje kúpnu zmluvou platnosti ktorej sa dovoľáva, avšak v žiadnom momente návrh zmluvy do katastra nehnuteľností nedal a nevysvetlil aké objektívne dôvody mu bránili v tom, aby takýto úkon urobil, z jeho strany ide po celú dobu iba o špekulatívne konanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania; žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a v rámci prípravy rozhodnutia o odvolaní žalobcu vyzval strany sporu v súlade s ust. § 382 CSP k tomu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité.

Žalobca k výzve odvolacieho súdu uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach. Žalovaný nebol pri kúpe podielov od predávajúcich dobromyseľný, vlastníctvo nadobudol z preukázateľne protiprávneho konania jeho právnych predchodcov, opakovaný predaj podielov nemôže požívať právnu ochranu, čo vyplýva z ust. § 3 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný vo vyjadrení k výzve odvolacieho uviedol, že na toto ustanovenie poukázal už pri prvom podaní adresovanom súdu, vo vyjadrení k žalobe. Na toto ustanovenie napokon poukázal aj samotný žalobca vo svojom podaní označenom ako replika k vyjadreniu žalovaného z 02.05.2010 citujúc v ňom nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 331/98 z 12.06.2000. Je tak zrejme, že žalobcom predkladaná kúpna zmluva nikdy nevyvolala právne účinky keďže ku vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nikdy nedošlo, a z toho dôvodu nemôže mať žalobca náležitý právny záujem na určení vlastníckeho práva v žalovanom rozsahu a úspešne sa domáhať určenia vlastníctva k spoluvlastníckym podielom, ktoré s poukazom na § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka nikdy zákonne nenadobudol.

Odvolací súd bol pri preskúmaní napadnutého rozsudku viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.04.2020 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení súdom, na tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci a porušení práva na spravodlivý proces, ktoré malo spočívať nielen v porušení procesného postupu súdom, ale aj vo výhrade ku kvalite odôvodnenia rozsudku súdom prvej inštancie v zmysle nevysporiadania sa so skutočnosťami, ktoré v konaní vyšli najavo.

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor), znemožňujúca strane realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti aktívnej účasti na konaní.

Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na faktickú meritórnú činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesenie z 13.08.2018, sp.zn. 4Cdo 104/2018).

9. Vadu nedostatku dôvodov rozhodnutia spôsobilú privodiť porušenie ústavných práv dosahuje také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, na základe ktorej by bolo možné zistiť rozsah porušenia práva, prípadne také, v ktorom dôvody, na základe ktorých je založené absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (Ústavný súd Slovenskej republiky I. ÚS 34/10, III. ÚS 305/08).

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením dospel odvolací súd k záveru, že odvolacieho dôvodu nemohli byť základom pre zmenu ani zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

11. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah začatého súdneho konania. Sporové konanie je kontradiktórne čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí túto skutočnosť v prvom rade tvrdiť a k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

12. Žalobca, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností špecifikovaných v petite žalobného návrhu keďže 07.01.2009 uzavrel kúpnu zmluvu, návrh na vklad v ktorej však do katastra nehnuteľností nepodal. Túto kúpnu zmluvu uzavrel s osobami, ktoré následne nehnuteľnosti, predmet kúpy, spolu v podiele 7/8 predali žalovanému čím ich predali 2-krát, porušili aj jeho predkupné právo ako spoluvlastníka nehnuteľností v podiele 1/8. Žalovaný svoj podiel na nehnuteľnosti chce predať, inzeruje to bez toho aby mu ho ponúkol, čím porušuje jeho zákonné predkupné právo. V žalobe zdôraznil, že samotná skutočnosť, že vlastníctvo k predmetu kúpy nadobudne kupujúci nie okamihom uzavretia zmluvy, ale až vkladom do katastra nehnuteľností, nemôže mať vplyv na platnosť kúpnej zmluvy, ktorú s ním uzavreli žalovaný v 1. a 2. rade.

Odhliadnuc od toho, že žalovaný nebol subjektom, ktorý so žalobcom uzavrel spornú kúpnu zmluvu a v žalobe nebolo označených viac osôb na žalovanej strane, takto definovaný dôvod založený na opísaných skutkových tvrdeniach zostal dôvodom žalobného návrhu do času, než o žalobe rozhodol súd prvej inštancie.

13. V prvom rade je potrebné súhlasiť so súdom prvej inštancie v tom, že žalobca nemohol mať právny záujem na tom, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností ak z listu vlastníctva vyplýva, že je zapísaným podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/8, na určení vlastníctva v časti, ku ktorej je jeho vlastníctvo zapísané, nemôže mať právny záujem.

14. Odvolací argument o tom, že súd prvej inštancie zamietol žalobu bez vykonania dokazovania nezodpovedá realite. Na pojednávaní, ktoré na prejednanie veci nariadil súd na deň 11.11.2019 vykonal dokazovanie listinami pripojenými k žalobe, aj zo spisu 20C/46/2016 v zmysle návrhu žalobcu. Ďalšie návrhy na dokazovanie po súdom prvej inštancie realizovanom predbežnom právnom posúdení predložené ani označené neboli.

15. Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, ktoré je ustanovením kogentným, vecnoprávne účinky v zmysle dôsledkov, ku ktorým zmluva, predmetom ktorej je nehnuteľnosť a ktorá je dôvodom vzniku obligačnoprávnych účinkov zmluvy smerovala, vyvoláva až vklad zmluvy do katastra nehnuteľností. Vkladové konanie je ovládané dispozičnou zásadou, návrh je oprávnený podať účastník zmluvy, platí pritom, že len na základe účinnej zmluvy môže dôjsť k prevodu vlastníctva. Účinnosť zmluvy nie je však možné zamieňať s účinkami vkladu, ktoré nastávajú právoplatnosťou rozhodnutia o povolení vkladu. V uvedenom zmysle časový faktor vecnoprávnych účinkov zmluvy môžu jej účastníci ovplyvniť len dohodou o tom kedy bude návrh na vklad do katastra nehnuteľností podaný.

16. Žalobca domáhajúci sa žalobou určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností už v žalobe konštatoval, že doteraz nepodal návrh na vklad vlastníckeho práva kúpnej zmluvy ako právneho úkonu, z ktorého vyvodzoval svoje vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Za tejto situácie, t.j. pri vlastnom tvrdení žalobcu o tom, že nerealizoval predpoklad pre začatie konania o povolení vkladu do katastra, ktorým je návrh, pričom netvrdil, a zo spisu to ani nevyplývalo, že by návrh podal niektorý z ďalších účastníkov kúpnej zmluvy, nebolo ani potrebné zaoberať sa dôsledkami ust. § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani s rozchádzajúcimi sa názormi súdnej praxe na to, či sa toto ustanovenie týka zmlúv o prevodoch nehnuteľností a v nadväznosti uvedené aj tým, či nastali alebo nie dôsledky v zmysle odstavca 2 tohto zákonného ustanovenia. Uvedené však nemá vplyv a nie je ani prekážkou postupu odvolacieho súdu upraveného v § 387 ods. 1 CSP nakoľko vecnú správnosť výroku rozhodnutia neovplyvňuje.

17. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd sa nezaoberal tým či v danom prípade neboli splnené predpoklady, na základe ktorých vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam vydržal v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka, je potrebné uviesť, že tento prostriedok procesného útoku nebol žalobcom v konaní pred súdom prvej inštancie uplatnený. V súlade s ust. § 366 CSP by preto mohol byť v odvolacom konaní použitý ak by ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d CSP). Žalobca však v odvolaní ani netvrdil, že tento prostriedok nemohol použiť v prvoinštančnom konaní bez svojej viny, čo je už pre uvedené dôvodom pre jeho diskvalifikáciu. Odvolací súd na túto novotu nemohol prihliadnuť, preto sa ňou ani nezaoberal.

18. Odvolací súd, z dôvodov ktoré uviedol v predchádzajúcich bodoch tohto svojho rozhodnutia, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, majúc ho za rozsudok vo výroku vecne správny, potvrdil. Správnosť rozhodnutia sa týka taktiež rozhodnutia o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania odzrkadľujúceho výsledok sporu, ku ktorému sa v konaní dospelo.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu preto voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.